Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część CXXI.

wydana i rozesłana:
w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 18. Września 1850,
w wydaniu niniejszem dwujęzykowem: 26. Września 1850.

347.

Rozrządzenie ministerstwa handlu z dnia 13. Lipca 1850,

do centralnej władzy morskiej w Tryeście,

którem się udziela austryackim statkom morskim do mniejszej nadmorskiej żeglugi (Cabotage) należącym, upoważnienie uczęszczania do miejsc portowych na papiezkiem nadbrzeżu rz. Po leżących.

Wedle uchwały Rady ministrów, dozwolono wszystkim austryackim dowódzcom okrętowym, do mniejszej nadmorskiej żeglugi (Cabotage) uprawnionym, licencyami do żeglugi morskiej wewnątrz weneckiego pobrzeża, albo obszerniejszem upoważnieniem, rozciągającem się na wszystkie austryackie porta, opatrzonym, aby uczęszczali odtąd do papiezkiego portu w Pontelagoscuro, jako też i do innych na papiezkiem nadbrzeżu rz. Po leżących portów, i tamże przedsiębrali operacye handlowe, nie potrzebując do tego osobnego zezwolenia lub licencyi.

Bruck m. p.

348.

Rozporządzenie ministra wyznań i oświecenia w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, z dnia 3. Września 1850,

do namiestników Morawii i Szląska,

którem się za uchylone oświadcza rozporządzenie nadwornej kancelaryi z dnia 27. Lipca 1826. do L. 21.173. (mor. szl. polit. zbior ustaw VIII. tom. 188 stron.) **dozwalające żydowskim akuszerkom pod pewnemi tylko ograniczeniami dawania pomocy położniczej, kobietom chrześciańskim.**

W myśl konstytucyi państwa, orzekającej równo-uprawnienie obywateli państwa, bez względu na wyznanie wiary osób, nie może żydowskim akuszerkom zabronionem być dawanie pomocy położniczej, powołanym od chrześciańskiej rodzicielki ku pomocy, jeżeli one równie jak chrześciańskie, swe uzdolnienie ku temu wykazały.

Jednakże akuszerka żydowskiego wyznania, przy połogu chrześcianki, obowiązaną jest, skoro tylko spostrzeże bliskie niebezpieczeństwo śmierci dla dziecka, albo dla

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

CXXI. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 18. September 1850,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 26. September 1850.

347.

Erlass des Handelsministeriums vom 13. Juli 1850,

erlassen an die Central-Seebehörde,

betreffend das Befugniss der zur kleineren Cabotage gehörigen österreichischen Seefahrzeuge zum Besuche der am päpstlichen Po-Ufer gelegenen Hafenorte.

Nach einem Beschlusse des Ministerrathes wurde sämmtlichen österreichischen, zur kleinen Cabotage berechtigten Schiffsführern, welche mit Licenzen zur Seeschiffahrt inner des venetianischen Küstengebietes oder mit dem erweiterten Befugnisse in der Ausdehnung auf alle österreichischen Häfen versehen sind, von nun an der Besuch des päpstlichen Hafens in Pontelagoscuro, sowie der andern am päpstlichen Po-Ufer gelegenen Häfen und die Vornahme von Handelsoperationen daselbst ohne hiezu besonderer Bewilligung oder Erlaubniss zu bedürfen, gestattet.

Bruck *m. p.*

348.

Verordnung des Ministers des Cultus und Unterrichts vom 3. September 1850,

an die Herren Statthalter von Mähren und Schlesien,

mit welcher im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern die Hofkanzlei-Verordnung vom 27. Juli 1826, Z. 21.173 (Mähr. sc les. pol. Gesetzsammlung, VIII. Bd., S. 188), durch welche den jüdischen Hebammen nur unter gewissen Beschränkungen die geburtshilfliche Dienstleistung bei christlichen Frauen gestattet wurde, für aufgehoben erklärt wird.

Im Sinne der Reichsverfassung, welche die Gleichberechtigung der Staatsbürger ohne Rücksicht auf das Glaubensbekenntniss der Individuen ausspricht, kann den jüdischen Hebammen, die gleich den christlichen ihre Befähigung, diese Hilfe zu leisten, dargethan haben, nicht verwehrt werden, wenn sie von einer gebärenden Christin zu Hilfe gerufen werden, ihr diese zu leisten.

Die Hebamme jüdischer Religion ist jedoch bei der Entbindung einer Christin verpflichtet, sobald sie eine nahe Todesgefahr für das Kind oder die Gebärende wahrnimmt, die Angehörigen

rodzicielki, wcześnie o tem zawiadomić przynależących, aby chrztu nagłego, albo udzielenia umierającej sakramentów, nie omieszkano. Zaniechanie tegoż zawiadomienia, ukaranem będzie karą zasłużoną.

Żydowska religia akuszerki, nie może dalej na przeszkodzie być składaniu jej świadectwa, jako akuszerki, jakie składa chrześciańska akuszerka.

Przeto znosi się rozporządzenie nadwornej kancelaryi z dnia 27. Lipca 1826. do L. 21173, którem żydowskim akuszerkom pod pewnemi tylko ograniczeniami dawanie pomocy położniczej kobietom chrześcianskim, dozwolonem było.

Thun m. p.

349.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10. Września 1850,

obowiązujące dla wszystkich owych krajów koronnych, w których organiczna ustawa dla urzędów sądowych z dnia 28. Czerwca 1850. obwieszczona została,

dotyczące postępowania najwyższego trybunału sądowego i kasacyjnego, tudzież wyższych sądów krajowych w przypadkach upraszanej rewizyi albo rekursu przeciw jednostajnym rozstrzygnieniom niższych sądów w sprawach cywilnych.

Na zapytanie, jak na przyszłość przy nadzwyczajnych rewizyach albo rekursach przeciw równobrzmiącym wyrokom, albo rezolucyom względem potrzebnej do rozstrzygnienia liczby głosów postępować należy, raczył Najjaśniejszy Pan, J. C. Mość, Najwyższą uchwałą z dnia 7. Września r. b., zatwierdzić postanowienia następujące:

Najwyższy trybunał sądowy i kasacyjny, ma także i na przyszłość, względem potrzebnej do zmiany równo-brzmiących wyroków albo rezolucyi, liczby głosów, istniejące ku temu dotychczas przepisy zachowywać.

Wyższe sądy krajowe, mogą zmiany równo-brzmiących wyroków albo rezolucyi (w rzeczach spornych), z powodu nieważności albo oczywistej niesprawiedliwości, wtedy tylko przedsiębrać, jeżeli się dwie trzecie części głosujących za zmianą oświadczą. W przeciwnym przypadku, nie ma miejsca rewizya nadzwyczajna albo rekurs.

Zmiana równo-brzmiących wyroków w rzeczach spornych, może tylko w senatach, złożonych przynajmniej z sześciu sędziów i jednego prezydującego, zmiana równo-brzmiących wyroków zaś tylko w pełnem zgromadzeniu Rady, a u wyższych sądów krajowych, liczących przeszło jedenaście członków, w senacie, złożonym przynajmniej z dziesięciu sędziów i jednego prezydującego, uchwaloną być. Tych, którzy swawolnie z tych nadzwyczajnych środków robią użytek, ostro karać się winno.

Schmerling m. p.

hievon bei Zeiten in Kenntniss zu setzen, damit die Nothtaufe oder die Verleihung der Sterbsacramente nicht versäumt werde. Die Unterlassung dieser Mittheilung an die Angehörigen wird mit der verdienten Strafe geahndet werden.

Die jüdische Religion der Hebamme kann ferner kein Hinderniss seyn, dieselbe Zeugenschaft als Hebamme abzulegen, wie sie die christliche Hebamme ablegt.

Die Hofkanzleiverordnung vom **27. Juli 1826, Z. 21.173,** *durch welche den jüdischen Hebammen nur unter gewissen Beschränkungen die geburtshilfliche Dienstleistung bei christlichen Frauen gestattet wurde, wird demnach für aufgehoben erklärt.*

Thun *m. p.*

349.

Verordnung des Justizministeriums vom 10. September 1850,

gültig für alle jene Kronländer, für welche das organische Gesetz für die Gerichtsstellen vom 28. Juni 1850 kundgemacht worden ist,

in Betreff des Verfahrens des obersten Gerichts- und Cassationshofes, dann der Oberlandesgerichte in Fällen angesuchter Revision oder des Recurses gegen gleichförmige Entscheidungen der Untergerichte in bürgerlichen Rechtssachen.

Ueber die Anfrage, wie es in Zukunft bei ausserordentlichen Revisionen oder Recursen gegen gleichlautende Urtheile oder Bescheide in Betreff der zur Entscheidung erforderlichen Stimmenzahl zu halten sei, haben Seine Majestät mit Allerhöchster Entschliessung vom **7.** *September d. J. nachstehende Bestimmungen genehmigt.*

Der oberste Gerichts- und Cassationshof hat rücksichtlich der, zur Abänderung gleichlautender Urtheile oder Bescheide erforderlichen Stimmenzahl, die bisher darüber bestehenden Vorschriften auch in Zukunft zu beobachten.

Die Oberlandesgerichte können mit der Abänderung gleichlautender Urtheile oder Bescheide (in Streitsachen) wegen Nichtigkeit oder offenbarer Ungerechtigkeit, nur dann vorgehen, wenn sich zwei Drittheile der Stimmführer für die Abänderung erklären. Im entgegengesetzten Falle ist der ausserordentlichen Revision oder dem Recurse nicht Statt zu geben.

Eine Abänderung gleichlautender Bescheide in Streitsachen kann nur in Senaten von wenigstens sechs Richtern und einem Vorsitzenden, die Abänderung gleichlautender Urtheile aber nur in der vollen Rathsversammlung, bei Oberlandesgerichten aber, welche mehr als eilf Mitglieder zählen, in einem aus wenigstens zehn Richtern und einem Vorsitzenden bestehenden Senate beschlossen werden. Gegen diejenigen, welche muthwilliger Weise von diesen ausserordentlichen Rechtsmitteln Gebrauch machen, ist mit nachdrücklichen Strafen vorzugehen.

Schmerling *m. p.*

350.

Rozrządzenie c. k. ministerstwa finansów z dnia 11. Września 1850,

obowiązujące dla wszystkich krajów koronnych,

którem za uchylone oświadczają się przepisy, co do uwzględnienia majątku przy wymierzaniu pensyi i dodatków na wychowanie dla usposobionych do pensyi wdów i sierot urzędników rządowych, stanowych, funduszowych i miejskich, tudzież oficerów i innych osób wojskowych.

Za doradą Rady ministrów, raczył Najjaśniejszy Pan, Jego C. Mość, Najwyższą uchwałą z dnia 4. Września 1850. zatwierdzić, iż w celu wymierzania unormowanych pensyi i dodatków na wychowanie dla wdów i sierot urzędników i sług cywilnych, rządowych, funduszowych, stanowych i miejskich, tudzież oficerów i innych osób wojskowych, ustać ma wykazanie lub dochodzenie własnego albo oddziedziczonego majątku, jako też, co się tycze wdów i sierot, pensyami, albo dodatkami na wychowanie obdarzonych, obowiązek wykazania majątku od tego czasu im przypadłego, i że odnoszące się do tego postanowienia przepisów cywilno- i wojskowo-pensyjnych żadnego już nie mają zastósowania do wszelkich po wspomnianej Najwyższej uchwale miejsce mających rozpraw o wymiarze w mowie będących płac, albo o zmianie takowych, jeżeliby o to, z powodu przypadłego jakiego majątku chodziło.

Krauss m. p.

351.

Rozporządzenie ministra kultury krajowej i górnictwa z dnia 13. Września 1850,

obowiązujące dla Austryi powyżej i poniżej Ensy,

którem się obwieszcza utworzenie dyrekcyi leśniczowskiej dla Austryi poniżej Ensy z siedliskiem urzędowem we Wiedniu, tudzież przetworzenie c. k. salinowego nadurzędu Gmunden w dyrekcyą salinową i leśniczowską dla Austryi powyżej Ensy.

Najjaśniejszy Pan, J. C. Mość, Najwyższą uchwałą z dnia 5. Września r. b. zatwierdzić raczył, ażeby istniejący dotychczas c. k. n. a. urząd leśny na dyrekcyą leśniczowską dla kraju koronnego Austryi poniżej Ensy z siedliskiem urzędowem we Wiedniu, tudzież c. k. nadurząd salinowy w Gmunden, na dyrekcyą zjednoczoną salinową i leśniczowską dla kraju koronnego Austryi powyżej Ensy, z siedliskiem urzędowem w Gmunden, wywyższono, i oraz urzędy te, w miarę powiększonej przez to objętości interesów, potrzebną osób ilością opatrzono.

Pierwszy, z dyrektorem leśniczowskim na czele, z rangą i płacą radzcy finansowego, — będzie zawiadować administracyą wszystkich lasów rządowych w kraju koronnym Austryi, poniżej Ensy; ostatni zaś, którego przełożony posiadać będzie tytuł dyrektora salinowego i leśniczowskiego, administracyą całej rzeczy salinowej i wszystkich w kraju koronnym Austryi powyżej Ensy znajdujących się lasów rządowych.

Co się tycze techniczno-administracyjnego kierowania administracyą leśniczowską a względnie salinową, obie te dyrekcye bezpośrednio c. k. ministerstwu kultury krajowej i górnictwa podlegają, w politycznym zawodzie rzeczy leśniczowskiej, jako też ogólnie we wszystkich, do politycznych stosunków odnoszących się pytaniach, dotyczącym c. k. namiestnictwom.

Thinnfeld m. p.

350.

Erlass des Finanzministeriums vom 11. September 1850,

wirksam für alle Kronländer,

wodurch die Vorschriften in Betreff der Berücksichtigung des Vermögens bei Bemessung der Pensionen und Erziehungsbeiträge für die pensionsfähigen Witwen und Waisen der Staats-, ständischen, Fonds- und städtischen Beamten, dann der Officiere und anderen Militärpersonen für aufgehoben erklärt werden.

Seine Majestät haben über Einrathen des Ministerrathes mit Allerhöchster Entschliessung vom 4. September 1850 zu genehmigen geruht, dass es zur Bemessung der normalmässigen Pensionen und Erziehungsbeiträge für die Witwen und Waisen der Civil-, Staats-, der Fonds-, ständischen und städtischen Beamten und Diener, dann der Officiere und anderen Militärpersonen von der Nachweisung oder Ermittlung des eigenen oder ererbten Vermögens, und ebenso bei den bereits mit Pensionen oder Erziehungsbeiträgen betheilten Witwen und Waisen, von der Verpflichtung der Ausweisung des seitdem zugefallenen Vermögens abzukommen habe, und dass die hierauf sich beziehenden Bestimmungen der Civil- und Militär-Pensionsvorschriften auf alle n a c h der erwähnten Allerhöchsten Entschliessung stattfindenden Verhandlungen über das Ausmass der in Rede stehenden Bezüge oder über deren wegen eines zugefallenen Vermögens in Frage kommenden Aenderung nicht mehr in Anwendung zu bringen seien.

Krauss *m. p.*

351.

Verordnung des Ministers für Landescultur und Bergwesen vom 13. September 1850,

giltig für Oesterreich unter und ob der Enns,

womit die Errichtung einer Forstdirection für Oesterreich unter der Enns mit dem Amtssitze in Wien; dann die Umstaltung des k. k. Salinenoberamtes Gmunden in eine Salinen- und Forstdirection für Oesterreich ob der Enns kundgemacht wird.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 5. September 1850 zu genehmigen geruht, dass das bisher bestandene k. k. niederösterreichische Waldamt zu einer Forstdirection für das Kronland Oesterreich unter der Enns mit dem Amtssitze in Wien; dann das k. k. Salinenoberamt zu Gmunden zu einer vereinten Salinen- und Forstdirection für das Kronland Oesterreich ob der Enns mit dem Amtssitze in Gmunden erhoben, und nach Massgabe des hierdurch vermehrten Geschäftsumfanges mit dem erforderlichen Personale betheilt werden.

Die Erstere, mit einem Forstdirector — für die Zukunft mit dem Range und Gehalte eines Finanzrathes — an der Spitze, wird die Verwaltung der sämmtlichen Reichsforste im Kronlande Oesterreich unter der Enns; die Letztere hingegen, deren Vorstand den Titel eines Salinen- und Forstdirectors zu führen haben wird, die des gesammten Salinenwesens und aller im Kronlande Oesterreich ob der Enns befindlichen Reichsforste zu leiten haben.

In Absicht auf die technisch-administrative Leitung der Forst- und beziehungsweise der Salinen-Verwaltung werden diese beiden Directionen unmittelbar dem Ministerium für Landescultur und Bergwesen; in dem politischen Theile des Forstwesens, sowie überhaupt in allen, die politischen Verhältnisse berührenden Fragen den betreffenden Statthaltereien untergeordnet.

Thinnfeld *m. p.*

350.

Erlass des Finanzministeriums vom 11. September 1850,

wirksam für alle Kronländer,

wodurch die Vorschriften in Betreff der Berücksichtigung des Vermögens bei Bemessung der Pensionen und Erziehungsbeiträge für die pensionsfähigen Witwen und Waisen der Staats-, ständischen, Fonds- und städtischen Beamten, dann der Officiere und anderen Militärpersonen für aufgehoben erklärt werden.

Seine Majestät haben über Einrathen des Ministerrathes mit Allerhöchster Entschliessung vom 4. September 1850 zu genehmigen geruht, dass es zur Bemessung der normalmässigen Pensionen und Erziehungsbeiträge für die Witwen und Waisen der Civil-, Staats-, der Fonds-, ständischen und städtischen Beamten und Diener, dann der Officiere und anderen Militärpersonen von der Nachweisung oder Ermittlung des eigenen oder ererbten Vermögens, und ebenso bei den bereits mit Pensionen oder Erziehungsbeiträgen betheilten Witwen und Waisen von der Verpflichtung der Ausweisung des seitdem zugefallenen Vermögens abzukommen habe, und dass die hierauf sich beziehenden Bestimmungen der Civil- und Militär-Pensionsvorschriften auf alle nach der erwähnten Allerhöchsten Entschliessung einzuleitenden Verhandlungen über das Ausmass der in Rede stehenden Bezüge oder deren wegen eines angefallenen Vermögens in Frage kommenden Aenderung nicht mehr in Anwendung zu bringen seien.

Krauss m. p.

351.

Verordnung des Ministers für Landescultur und Bergwesen vom 13. September 1850,

giltig für Oesterreich unter und ob der Enns,

womit die Errichtung einer Forstdirection für Oesterreich unter der Enns mit dem Amtssitze in Wien; dann die Umstaltung des k. k. Salinenoberamtes Gmunden in eine Salinen- und Forstdirection für Oesterreich ob der Enns kundgemacht wird.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 3. September 1850 zu genehmigen geruht, dass das bisher bestandene k. k. niederösterreichische Waldamt zu einer Forstdirection für das Kronland Oesterreich unter der Enns mit dem Amtssitze in Wien; dann das k. k. Salinenoberamt zu Gmunden zu einer vereinten Salinen- und Forstdirection für das Kronland Oesterreich ob der Enns mit dem Amtssitze in Gmunden erhoben, und nach Massgabe des hierdurch vermehrten Geschäftsumfanges mit dem erforderlichen Personale betheilt werden.

Die Erstere, mit einem Forstdirector — für die Zukunft mit dem Range und Gehalte eines Finanzrathes — an der Spitze, wird die Verwaltung der sämmtlichen Reichsforste im Kronlande Oesterreich unter der Enns; die Letztere hingegen, deren Vorstand den Titel eines Salinen- und Forstdirectors zu führen haben wird, die des gesammten Salinenwesens und aller im Kronlande Oesterreich ob der Enns befindlichen Reichsforste zu leiten haben.

In Absicht auf die technisch-administrative Leitung der Forst- und beziehungsweise der Salinen-Verwaltung werden diese beiden Directionen unmittelbar dem Ministerium für Landescultur und Bergwesen; in dem politischen Theile des Forstwesens, sowie überhaupt in allen, die politischen Verhältnisse berührenden Fragen den betreffenden Statthaltereien untergeordnet.

Thinnfeld m. p.

Powszechny

Dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część CXXII.

Wydana i rozesłana

w wydaniu wyłącznie niemieckiem 13. Września 1850,

w wydaniu [illegible] 11. Października 1850.

[illegible]

Rozporządzenie ministra finansów z dnia 15. Września 1850,

obowiązujące dla wszystkich krajów koronnych,

[illegible]

[illegible] 1850, [illegible]

§. 1.

[illegible] w dwóch złotych reńskich, a od fabry- [illegible] w dwóch złotych reńskich 20 krajcarów od jednego funta [illegible]

§. 2.

[illegible]